

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก
Development of Creative Writing Skills on Thai Language
for mathayomsuksa 5 Students, Nakhon Nayok Wittayakom School,
Nakhon Nayok

อติศา สังขสุบรรณ¹ นพวรรณ นิมรอยลภ²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการในรูปแบบของการวิจัยกึ่งทดลอง โดยการผสมผสานวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเงื่อนไขตาม ความสมัครใจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ชุด ชุดละ 4 แบบฝึก 2) แบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ จำนวน 10 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ผลการทำแบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ โดยกำหนดเป็นระดับคุณภาพ 3 ระดับ คือ ดีมาก (ระดับ 3) ดี (ระดับ 2) และพอใช้ (ระดับ 1)

ผลการศึกษาพบว่า

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน มีระดับคุณภาพทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ โดยรวม อยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) และระดับคุณภาพ ดี (ระดับ 2)

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะการเขียน ภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ การเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์

Abstract

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

² อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

The purposes of this research were 1) To construct the creative writing skill exercises on Thai language for mattayomsuksa 5 students. 2) To study the result of the creative writing skill exercises on Thai Language for mattayomsuksa 5 students. The study was quasi experimental research quantitative and qualitative methods. The sample was 15 mattayomsuksa 5 students in the second semester of the 2015 academic year at Nakhon Nayok Wittayakom School, Nakhon Nayok selected by purposive sampling. The research instruments were 10 creative writing skill exercises on Thai language for mattayomsuksa 5 students and 10 creative writing skill tests. The data were analyzed by the quality in the result of the creative skill test, which were very good (3), good (2) and fair (1).

The results were as follows:

The quality of the creative writing skill tests on Thai language of 15 students were at the level of very good (level 3) and of good (level 2) quality.

Keywords: writing skill exercises, Thai language, creative skill, creative writing skill exercises on Thai language

บทนำ

ภาษาเป็นมรดกล้ำค่าทางวัฒนธรรมที่ทุกคนภาคภูมิใจเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อความหมาย ช่วยสร้างความเข้าใจให้ตรงกันและถ่ายทอดความรู้สึที่ดีต่อกันระหว่างคนในชาติ ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย มีความสำคัญทางด้านการติดต่อสื่อสาร การถ่ายทอดวัฒนธรรม การศึกษาเล่าเรียน การปกครอง กระทรวงศึกษาธิการ (2541) สรุปความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยต้องจัดการศึกษา และฝึกฝนให้คนไทยมีทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การเรียนรู้ การเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างคนในชาติ รวมถึงการสร้างเอกภาพของไทยเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน สังคม และประเทศ

การเรียนการสอนภาษาไทยต้องอาศัยทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กัน 4 ทักษะ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด ซึ่งทักษะการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น ทั้งนี้เพราะการจะเขียนได้ดีต้องมีความสามารถในการคิด การใช้ถ้อยคำ สำนวน โวหาร ให้ถูกต้องและเหมาะสมตามชนิดของเรื่องที่จะเขียน มีความรู้ในเรื่องรูปแบบสามารถจัดลำดับความคิดให้เป็นหมวดหมู่ นำเสนอเรื่องเป็นขั้นเป็นตอน และ มีความสามารถในการขยายความหรือสรุปความ เพื่อให้

บรรล่วัตถุประสงค์ของสิ่งที่เขียน ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้อ่านเข้าใจได้ (พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ, 2537)

ทักษะการเขียนมีประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ช่วยสื่อความหมายถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายของตนเองให้ผู้อื่นเข้าใจ (วรรณิ โสมประยูร, 2539) การเขียนจึงเป็นทักษะหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิต อีกทั้งการเขียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในการศึกษา เพราะในการศึกษาทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเป็นพื้นฐาน การเขียนจึงเป็นทักษะที่ผู้อยู่ในวัยกำลังศึกษาทุกระดับต้องสนใจ และฝึกฝนอย่างจริงจังสอดคล้องกับ นฤมล ม่วงไทย (2543) ที่กล่าวถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการเขียนว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับทุกคน เพราะการเขียนใช้ในการสื่อสารเรียนรู้ และการประกอบอาชีพ จำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนให้ดี หมั่นฝึกฝนการเขียนอยู่เสมอ รู้จักแสวงหาความรู้ ประสบการณ์ให้ทันต่อโลกและเหตุการณ์ การฝึกทักษะการเขียนจึง มีความสำคัญอย่างมาก เพราะทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุดต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ศาสตร์ หมายความว่าความรู้ที่ฝึกฝนได้ และศิลป์หมายความว่าเทคนิค วิธีการของผู้เขียนแต่ละคนที่จะทำให้ผู้รับสารเข้าใจงานเขียน โดยการพัฒนาการเขียนนั้นความคิดเป็นสิ่งจำเป็นเพราะความคิดช่วยทำให้เกิดสิ่งแปลกใหม่ ความคิดที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ ความคิดเชิงสร้างสรรค์ การเขียนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์

ผู้เขียนใช้จินตนาการหรือความคิดคำนึงของตนเองสร้างงานเขียนออกมาด้วยถ้อยคำ สละสลวยประทับใจผู้อ่าน ให้ความรู้สึกเพลิดเพลิน และประดับสติปัญญาไปด้วยในตัว (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2532) ดังนั้น การเขียนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์จึงเป็นการเขียนที่ช่วยพัฒนานักเรียน 2 ด้าน ได้แก่ การฝึกทักษะความคิดและการฝึกทักษะทางการเขียนที่จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนซึ่งมีลักษณะของการคิดริเริ่ม โดยผู้เขียนจะใช้จินตนาการ ประสบการณ์ของตนเองมาเชื่อมโยงความคิดในการเขียน (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2532) ดังนั้น การเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นสิ่งที่จะต้องปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับเด็ก เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือที่สามารถพัฒนาเด็กให้มีจินตนาการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดในการสร้างสรรค์ภาษาที่มีอยู่ในตัวเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และซาบซึ้งในการใช้ภาษา นอกจากนั้นยังช่วยในการปรับตัวด้านอารมณ์และสังคมได้เป็นอย่างดี (นิจ จันทรมูล, 2535)

การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องให้นักเรียนมีอิสระในการคิดจินตนาการ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างหลากหลาย สร้างบรรยากาศเป็นกันเองในขณะที่เรียน และใช้สื่อที่กระตุ้นความสนใจนักเรียน ดังที่ลินี ดิยะสันต์ (2545) กล่าวว่า การสอนโดยใช้สื่อที่มุ่งใจจะช่วยให้ นักเรียน คิด สร้างสรรค์ผลงานใหม่ได้ดีขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจินตนาการในการแสดงความรู้สึกอย่างอิสระ การที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ จะช่วยทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหา โดยเฉพาะในเรื่อง

การใช้ภาษาในการเขียนซึ่งถ้าหากได้ฝึกซ้ำๆ ย่อมเกิดความชำนาญ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2532) กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ว่า หลายคนมักคิดว่าผู้ที่สามารถเขียนได้ดีนั้นเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ที่ทำให้ผู้อ่านชื่นชมต่อผลงานของตน แต่ผู้ที่ไม่มีความพรสวรรค์ทางการเขียนก็สามารถแสวงหาความสำเร็จในการเขียนได้ ถ้าผู้นั้นมีแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง และนำเอาหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการเขียนมาใช้ให้ถูกต้อง ตลอดจนหมั่นฝึกฝนตนเองให้เกิดความชำนาญ ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นทักษะของการสื่อสาร ซึ่งจะต้องอาศัยการฝึกฝนบ่อยๆ พยายามแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้นจะช่วยให้ผู้นั้นพัฒนาทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

ความสามารถในการคิดเชิงสร้างสรรค์ เป็นสมรรถภาพที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ Guildford (1967) ได้สร้างทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาในการพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย คือ ทฤษฎีความคิดอเนกนัย กล่าวว่าคุณคิดสร้างสรรค์คือ ความสามารถในการคิดแตกแยกออกไปหลายทิศทาง หลายลักษณะ หลายแง่หลายมุม ซึ่งประกอบด้วยความคิด 4 ลักษณะ คือ คิดคล่องแคล่ว (Fluency) คิดยืดหยุ่น (Flexibility) คิดละเอียดลออ (Elaboration) และคิดริเริ่ม (Originality) เมื่อนักเรียนคิดในเชิงสร้างสรรค์ได้ก็จะสามารถถ่ายทอดความคิดนั้นเป็นการเขียนเชิงสร้างสรรค์ต่อไปได้ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2532)

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรงแล้วยังเป็นแนวทางการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้วิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ
2. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2558 จำนวน 15 คน ได้มาโดยการเลือกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเงื่อนไขตามความสมัครใจ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ชุด ชุดละ 4 แบบฝึก

2) แบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ จำนวน 10 ชุด

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เตรียมการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2) ออกแบบและสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3) ขันทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4) ขึ้นศึกษาผลการใช้แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

6. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยนำผลที่ได้จากการทำแบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน มาตรวจสอบและวิเคราะห์ โดยกำหนดเป็นระดับคุณภาพ 3 ระดับ คือ ดีมาก (ระดับ 3) ดี (ระดับ 2) และ พอใช้ (ระดับ 1)

ผลการวิจัย

นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน มีระดับคุณภาพทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) และระดับคุณภาพ ดี (ระดับ 2) โดยระดับคุณภาพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ แบบฝึกชุดที่ 2 ถึงแบบฝึกชุดที่ 7 มีจำนวนนักเรียนที่มีระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) จำนวน 10 คนขึ้นไปจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน และจำนวนนักเรียนที่มีระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) ต่ำกว่า 10 คน ในปริมาณใกล้เคียงกันระหว่างระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) และระดับคุณภาพ ดี (ระดับ 2) ในแบบฝึกชุดอื่นๆ โดยชุดแบบฝึกที่มีจำนวนนักเรียน มีระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) มากที่สุด คือ แบบฝึกชุดที่ 7 การเขียนคำขวัญ จำนวน 13 คน และชุดแบบฝึกที่ 1 การเขียนบรรยายภาพเป็นชุดแบบฝึกที่มีจำนวนนักเรียน มีระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) น้อยที่สุดจำนวน 6 คน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก จำนวน 15 คน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับคุณภาพจากการทำแบบประเมินรวบยอดคิดสร้างสรรค์ 4 ลักษณะ ที่ใช้ในการทดสอบทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน จำนวน 10 ชุด หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน มีระดับคุณภาพทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ โดยรวมอยู่ในระดับคุณภาพ ดีมาก (ระดับ 3) และระดับคุณภาพดี (ระดับ 2) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการกำหนดจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้าง ขั้นตอนการตรวจสอบ กลั่นกรอง และแก้ไขจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย จำนวน 5 คนอย่างเป็นระบบ

ผู้วิจัยคัดเลือกทักษะการเขียน ที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียนและทักษะการคิดสร้างสรรค์ จากมาตรฐานและตัวชี้วัด สาระที่ 2 การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ศึกษาเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วางแผนและกำหนดหัวข้อ กิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และลำดับแบบฝึกตามทฤษฎีความคิดของ Guilford ตามความซับซ้อนของลักษณะความคิด ดังนี้ แบบฝึกที่ 1 คิดคล่องแคล่ว แบบฝึกที่ 2 คิดยืดหยุ่น แบบฝึกที่ 3 คิดละเอียดลออ และแบบฝึกที่ 4 คิดริเริ่ม สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน และลำดับแบบฝึกตามทฤษฎีความคิดของ Guilford ตามความซับซ้อนของลักษณะความคิด ดังนี้ แบบฝึกที่ 1 คิดคล่องแคล่ว แบบฝึกที่ 2 คิดยืดหยุ่น แบบฝึกที่ 3 คิดละเอียดลออ และแบบฝึกที่ 4 คิดริเริ่ม สอดคล้องกับ ศิริพร กอนวงค์ (2548) ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกว่า การสร้างแบบฝึกจะต้องกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการจะฝึกทักษะต่างๆ ให้เกิดกับนักเรียน และจัดเนื้อหากิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการฝึกนั้นๆ โดยคำนึงถึงหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของนักเรียน นอกจากนั้นยังมีการลำดับขั้นทักษะที่ต้องฝึกตามลำดับขั้นการเรียนรู้ โดยเริ่มฝึกทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ยาก ทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจ สนใจ และมีความกระตือรือร้น เช่นเดียวกับที่ชวีญตา ม่อมดีและคณะ (2549) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ต้องมีจุดหมายที่แน่นอนว่าจะทำการฝึกทักษะด้านใด ควรใช้ภาษาง่ายๆ และมีความน่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปยาก มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน จัดกิจกรรมให้หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อนักเรียนอย่างสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 หัวข้อ กิจกรรม และเกณฑ์การประเมินในแบบฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ควรมีลักษณะที่เปิดกว้าง และไม่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่จำกัด เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดของตนเองได้หลากหลายแนวทาง และมีอิสระด้านความคิดอย่างเต็มที่ อีกทั้งขณะที่นักเรียนดำเนินการทำแบบฝึกครูไม่ควรแสดงความคิดเห็น หรือชี้แนะแนวทางคำตอบแก่นักเรียน ครูควรเป็นเพียงผู้ชี้แนะหากเกิดความผิดพลาดด้านวิธีการ แต่มีใช้ผู้ชี้แนะด้านความคิด

1.2 เวลา เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการสร้างผลงานเชิงสร้างสรรค์ ดังนั้นในการดำเนินการทำแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หรือการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ ครูควรยืดหยุ่น เรื่อง เวลา ในการดำเนินกิจกรรม เพื่อลดความกดดันของนักเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้แสดงศักยภาพของตนเองด้านความคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างเต็มที่

1.3 ครูควรแสดงระดับคุณภาพ หรือแสดงผลการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลงานของนักเรียนอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนเองเรียนรู้ข้อผิดพลาดปรับปรุงแก้ไข เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และสร้างผลงานเชิงสร้างสรรค์ได้ดีขึ้น อีกทั้งการแสดงผลระดับคุณภาพยังช่วยให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง มีความกล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก และเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างเต็มที่

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ ตามทฤษฎีความคิดอเนกนัยของ Guilford ในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อให้ครูได้นำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน และให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิดและการเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ ไม่ขาดตอน

2.2. ควรนำทฤษฎีความคิดอเนกนัยของ Guilford มาสร้างแบบฝึก เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และทักษะอื่นๆ ของนักเรียน เช่น ทักษะการพูด ทักษะการเขียนในรูปแบบอื่นๆ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์อย่างรอบด้าน และสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันตามรูปแบบของตนเองได้

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). **ทักษะภาษานานาวิธี**. กรุงเทพฯ ฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ขวัญตา ม่อมดี และคณะ. (2549). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2532). การเขียน. เล่มที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). การเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อักษร.
- นลินี ตียะสันต์. (2545). การใช้ภาพจากสื่อสิ่งพิมพ์พัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นฤมล ม่วงไทย. (2543). การสร้างแบบฝึกการเขียนสรุปความอย่างมีวิจารณ์ญาณสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย , มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นิจ จันทรมล. (2535). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประภาศรี สีอำไพ. (2531). การเขียนแบบสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2537). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การพัฒนาการเขียนระดับประถมศึกษา ชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 ภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (อัดสำเนา).
- ศิริพร กอนวงศ์. (2548) ชุดฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้แผนภาพโครงเรื่องสำหรับ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขา หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สมพร ตอยยี่ปี. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2541). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- แสงระวี น้อยประสิทธิ์. (2539). ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน การเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้แบบฝึกการเขียนเชิง สร้างสรรค์ที่เป็นภาพการ์ตูน. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยี การศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ.

- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2532). **กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
ต้นอ้อแกรมมี จำกัด.
- อารี รังสินนท์. (2532). **ความคิดสร้างสรรค์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- Guilford, J. P. (1967). **The Nature of Human Intelligence**. New York : Mc Graw Hill.
Book Co.